

LÁ THƯ MỤC VỤ

Nhân lễ Chúa Chiên Lành, thiết nghĩ nên ôn lại 2 chữ “*thay mặt*” và “*thay thế*”. Bên Anh ngữ, 2 chữ này rất khác nhau: “*thay mặt*” là “*to represent*” còn “*thay thế*” là “*to replace*”, bên tiếng Việt ta thì sự khác biệt càng rõ hơn. “Thay mặt” tức là chỉ “đại diện” còn “thay thế” tức là “kế vị”. Bởi đó, trong các văn kiện của Giáo Hội, mỗi lần nói đến Đức Giáo Hoàng thì luôn dùng chữ “Đấng kế vị thánh Phêrô” chứ không bao giờ nói “Đấng kế vị Chúa Kitô” (vì không ai có thể “thay thế” Chúa Kitô được). Nhiều văn kiện khác cũng gọi các vị Giáo Hoàng là “Đại diện Chúa Kitô” hay là “Phụ tá Chúa Kitô”. Do đó, làm mục tử trong Giáo Hội ở bất cứ cương vị nào vẫn chỉ là “thay mặt” chứ không “thay thế” Chúa Kitô mà làm công việc dẫn dắt đàn chiên. Chỉ mình Chúa Kitô là Đấng chăn chiên, những người ‘đại diện’ thì chia sẻ công việc chăn chiên của Chúa, là cùng ‘phụ Chúa Kitô một tay’. Vậy làm mục tử trong Giáo Hội chính là cùng với Chúa Kitô mà phụ chăm sóc đàn chiên.

Bài học thứ nhất mà tất cả chúng ta nên học là: Càng là chủ chăn trong Giáo Hội (Đức Giáo Hoàng, các vị Giám mục, các Bề Trên tu viện, các linh mục, các tu sĩ nam nữ, những vị làm đầu trong các hội đoàn, các bậc Phụ Huynh trong mỗi gia đình...) thì ***những vị này càng phải là những con chiên ngoan của Chúa Kitô***. Khi chăn dắt đàn chiên mà không tuân theo lệnh Chúa Kitô thì chỉ là kẻ tiếm quyền hoặc lạm quyền nếu không phải là sẵn sàng nộp chiên cho chó sói. Nếu không là những con chiên ngoan của Chúa, không sớm thì muộn, những kẻ này chỉ tìm mọi cách bắt chiên thoả mãn những nhu cầu của họ. Đó là những vết nhơ đã từng thấy!

Bài học thứ hai chúng ta cũng nên học là: “Chăn chiên” là chăn dắt và chăm sóc các con chiên của Chúa chứ không phải chiên của mình hay của ai khác. Nên nhớ là Chúa giao chiên của Chúa cho các người đại diện chăm nom chứ Chúa không hề ‘giao khoán’. ***Chúa vẫn giữ quan hệ trực tiếp với từng con chiên của Ngài***. Quan hệ giữa Chúa và chiên thông qua các vị đại diện Chúa (những lời giảng dạy, việc cử hành Phụng Vụ, việc trao ban các Bí Tích...) là điều cần thiết nhưng không phải là tất cả, vì Chúa đã phán: ***Ta gọi tên từng con và dẫn chúng đi***”. Có nghe tiếng Chúa, có học biết về Chúa, chiên mới đi theo Chúa và theo các vị mục tử. Do đó mỗi vị đại diện Chúa trong Giáo Hội chăn dắt đàn chiên Chúa, chẳng qua là giúp cho chiên ***nghe tiếng Chúa chứ không phải nghe tiếng mình để rồi chiên trở về với Chúa chứ không phải đi theo mình***.

Chỉ có một lời giảng dạy đích thực trong giáo Hội là lời giảng dạy làm sao để truyền đạt Lời Chúa cho chiên nghe được, nghe rõ hơn, nghe đầy đủ hơn tiếng Vị Chủ Chăn Nhân Hậu là Chúa Kitô. Việc trao ban các Bí Tích cũng vậy, tất cả đều không nhằm hiệu quả cuối cùng nào khác ngoài việc làm cho chiên gắn bó mật thiết với Chúa Kitô để mỗi ngày chiên càng thuộc về Chúa hơn (vì chiên là của Chúa chứ đâu phải là của mình!). Được biết Chúa, quan hệ trực tiếp với Chúa, gắn bó mật thiết với Chúa là nhờ bởi Thần Khí của Chúa ban cho, chính vì thế mà có **“sự tự do của con cái Chúa”**. Bởi đó, chiên của Chúa vâng phục mà không hề lệ thuộc, đi theo các mục tử trong Hội Thánh với lòng Tin-Cậy-Mến chứ không do bởi sợ hãi. Đầu chiên có thể ngẩng lên nhìn thẳng về phía Đấng Chăn Chiên Nhân Hậu là Chúa Kitô chứ không phải cứ lui cui dán mắt vào đuôi nhau mà đi.

Người đời không thể nào hiểu nổi cách chăn dắt như thế của Hội Thánh, họ chỉ quen với ‘quyền đời’ mà không tài nào hiểu nổi ‘quyền đạo’ phải là như vậy. Bất kỳ ai, hễ nhận trách nhiệm mục tử, đừng bao giờ tưởng mình ở chót vót trên chín bậc cửu trùng và cứ thế mà sai khiến như thể đàn chiên là của họ vậy. Nhưng trước mắt là đường lối mà Chúa Giêsu đã vạch ra: **“Con Người không đến để được hầu hạ, nhưng để hầu hạ và thí mạng sống mình...”**. Bậc làm cha mẹ cũng nên suy nghĩ về vấn đề này trong khi làm mục tử cho con cái mình.

Nên biết một điều: Hình ảnh Vị Mục Tử với con chiên vắt trên vai đã là những nét vẽ Chúa Giêsu đầu tiên trong lịch sử Giáo Hội. Mỗi người chúng ta, vừa với tư cách mục tử nào đó, vừa với tư cách con chiên, vẫn có thể nhìn lên Chúa Giêsu mà vững lòng tin cậy vì có Chúa chăn dắt thì không ai, cho dù là thế gian hay ma quỷ, có thể giật chúng ta ra khỏi vòng tay yêu thương của Chúa.

Linh mục Phạm Quang Hồng (trích “Chúa Nhật Hồng Giữa Mùa Tím”).